

Elham ESLAMİ
(1983-2011)

Ayrılıq
o qədər də çətin olmadı ki,
bir şeir yazsa bilməyək.
Ya da unudaq açlığı.
Nə qədər də dəhşətlidir
ayrılığın
çox da çətin olmaması...

Bir zamanlar Fransaya getmək idi arzum.
Amma bilmirəm niyə Fransanı seçmişdim?
Ya da
niyə bəzi qadınlar mənə bənzəyir,
bəziləri anama?

Arzum üçün heç bir iş görmədim.
Onu təyyarəyə mindirmədim
ki, yolları öyrənsin.
Onu yalnız mətbəxə apardım özümle.
Meyvə bazarına.
Və bir də şeir məclislərinə.

Yüksəklikdən qorxmuram,
Günəş yandırmaz üzümü,
Xərçəng məni öldürməz.
Mən ölmüşəm
və daha heç nə kar etməz mənə!

İllərdir torpağı kənar edirəm ki,
gün düşsün üzümə,
cücərib gül açım.
Bir ölüyəm mən –
ümidə dəfn olunmuş...

Kaş ki, biz iki maral olaydıq –
Sevinərkən
bir-birinə sürtdydik buynuzlarımızı.
Bir-birimizə zillənəydik
danışarkən.
Və balalarımız
ilin isti fəsillərində gələydi dünyaya.

Kaş ki, biz iki maral olaydıq –
Bezərkən bir-birimizdən
yuxu aparaydı bizi.

Saçımın sancağı
heç nə anlamır eşqdən.
Amma bunu bilir ki,
necə
bəzəsin məni
sən gələndə.

Gah gülür,
gah da ağlayıram.
Amma daha çox ağlamaq üz verər.
Hər halda, insan
paltarlarından birini daha çox sevər.

Fars dilindən tərcümə edən:
Məhəmməd NURİ